

прѣзъ носа: orient-оріѣвъ, client, patient, expédient, patience, audience, expérience, и пр. Изозьмать ся: образци-ти отъ *venir* и *tenir* (*vient*, *viendrai*, и пр.) и *chrétienté*, въ кои-то трѣба да ся произнося *ен*.

Бльмъжка 2. Кога то слѣдъ тѣй-зи *носочно-произносимы* буквы слѣдва една самогласна или удвоена *n* и *m*, тогы-зи тѣ не ся произносятъ прѣзъ носа, а направо природно по българскый начвънъ, на пр. *reine*, *geine*, *plaine*, *mine*, *fine*, *courine*, *inutile*, *inégal*, *crime*, *rime*, *une*, *lune*, *prune*, *plume*, *aucune*, *parfume*, *costume*.

26. Има разлика въ произношеніе-то, какъ-то казахми въ 25-то правило, въ тѣя рѣчи, кои-то не сж отъ сжще-то значеніе и породъ: *an-âne*, *fin-fine*, *plein-pleine*, *mien-mienne*, *bon-bonne*, *un-une*, *parfum-parfume*, *incarné*, *inutile*, *impossible* и *immortel*.

27. Кога-то слѣдъ *in* и *im* доде една самогласна буква или ся удвоява това *n* и *m* или *h*, тогыва ся произносятъ къту *ин* и *им* и пр: *immortel*, *inutile*, *inhumain*, *imagination*, *initié*:—

ун, ум.

28. Тѣйзи букви *ун* и *ум* ся четжтъ *ен*.

Примѣри: { *Symbole*, *sympathie*, *symptôme*, *symphonie*, *syntaxe*,
syncope, *lyncurion*, *symphoniste*.

Правило за апострофираны-ты члньовы.

29. Прѣдъ всекъ сжществителнж рѣчь има и члвънъ *le* ты, за мъжкый родъ и *la* за женскый. Тѣй-зи члвънови кога-то стожтъ прѣдъ сжществителнж рѣчь, коя-то захваща съ еднж съгласнж буквж или произносимо *h*, пише са цѣлъ *le* или *la* (съ гласнж-тж си). Нъ захваща ли сжществителна-та слѣдъ тѣхъ рѣчь съ самогласнж буквж, тогы-зи на члвна му ся апострофира гласна-та буква (съ запятж).